

Beklaagd van:

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970,

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van
 van 29 maart 1993, als eigenaar,
 op het onroerende goed gelegen te
 gekadastreerd als

-12a 46 ca - weiland

-18a 03 ca - hoeve

met een globale oppervlakte van 30a
 49 ca,

eigendom van

( ) echtgenoot van
)

de hiernavermelde werken in artikel 44
 omschreven,

van 1 juli 1994 tot 17 september 1997 te hebben
 instandgehouden, nl.:

een werkplaats voor landbouwvoertuigen en auto's
 waarvan een gedeelte van circa 15 m op 15 m
 ingericht werd als woning (uitvoering uit
 baksteen metselwerk, zadeldak uit golfplaten).

Nr.

overgeschreven te

oktober 1999

ingeschreven

kosten: 56,59 euro, de hypotheekbewaarder (get)

kantoor op 5

en van ambtswege

het onroerend goed toebehorend aan
 krachtens

1) deels akte van schenking ontvangen op 28 juni
 1993 notaris te

2) deels akte van aankoop ontvangen op 28 juni
 1993 notaris te

Ook schenking notaris te

d.d. 18.2.1998

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR

voor de Provincie   waarvan de kantoren
gevestigd zijn te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.   advocaat bij
de balie van

*   *   *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 23 januari 2001 door het OPENBAAR MINISTERIE
tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één
rechter op
15 januari 2001 door de correctionele rechtbank
van Turnhout
14de kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Veroordeelt beklaagde voor de voormelde
tenlastelegging tot een geldboete van 250 frank x
200 = 50.000 frank of twee maanden vervangende
gevangenisstraf

Verplicht beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 10 frank x 200 = 2.000 frank
- de kosten van het geding, hetzij 4.377 frank
- een vergoeding van 1.000 frank

Wijst de gevorderde herstelmaatregel af als zijnde
ongegrond;

*   *   *

Gehoord de eiser tot herstel DE STEDENBOUWKUNDIG
INSPECTEUR PROVINCIE in zijn middelen
van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde
conclusie;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen
van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat loco mr. advocaat bij de
balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie
en stukken;

Overwegende dat, gelet op de gewijzigde
samenstelling van de zetel van dit Hof van beroep,
de zaak hernomen werd op de terechtzitting van 6
oktober 2005;

Overwegende dat het hoger beroep van het Openbaar
Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig,
ontvankelijk is;

Overwegende dat de feiten van de tenlastelegging
dienen geactualiseerd en gepreciseerd te worden
als volgt:

"Te van 1 juli 1994 tot 17
september 1997

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de
toenmalige wet van 29 maart 1962, houdende orga-
nisatie van de ruimtelijke ordening en van de
stedenbouw, en, na 24 maart 1997, op de artikelen
42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de
Vlaamse Raad betreffende de ruimtelijk ordening,
gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart
1997)

zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het het college
van burgemeester en schepenen

op de percelen, gelegen te
en ten kandaster

gekend onder de

- weiland -

groot 12 are 46 centiare, en

- hoeve - groot 18 are 3 centiare,

eigendom van
 (geboren , de
 zonder vereiste bouwvergunning opgerichte
 werkplaats voor auto's en landbouwvoertuigen en
 woning van ongeveer vijftien op vijftien meter
 grondoppervlakte, in baksteen metselwerk en
 zadeldak in golfplaten, in stand te hebben
 gehouden,

deze feiten onder de hogeromschreven
 tenlastelegging sedert 1 mei 2000 en thans
 zwaarder strafbaar gesteld zijnde door de
 artikelen 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161,
 171, 197, 198 en 204 van het huidige decreet van
 de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende
 organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van
 8 juni 1999), zoals gewijzigd door
 - de artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van
 de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29
 april 2000)
 - de artikelen 4 en 10 van het decreet van de
 Vlaamse Raad van 13 juli 2001 (B.S. van 3 augustus
 2001)
 - de artikelen 5 en 8 van het decreet van de
 Vlaamse Raad van 7 december 2001 (B.S. van 28
 december 2001 - tweede uitgave - erratum B.S. van
 12 januari 2002)
 - de artikelen 2 en 3 van het decreet van de
 Vlaamse Raad van 1 maart 2002 (B.S. van 16 april
 2002 - tweede uitgave)
 - de artikelen 6 en 7 van het decreet van de
 Vlaamse Raad van 8 maart 2002 (B.S. van 23 maart
 2002)"

Dat de beklaagde van deze actualisering en
 precisering in kennis gesteld werd bij de
 dagvaarding tot dagstelling d.d. 17 september 2003
 voor de terechtzitting van dit Hof van beroep van
 30 oktober 2003 en hij zich daarop heeft kunnen
 verdedigen;

Dat de feiten nog verder dienen geactualiseerd te
 worden aan de decreten van 4 juni 2003 en 21
 november 2003 en de tenlastelegging dan ook nog
 verder dient aangevuld te worden met de woorden
 "- de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
 van de Vlaamse Raad van 4 juni 2003 (B.S. van 22
 augustus 2003)
 - en de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van
 de Vlaamse Raad van 21 november 2003 (B.S. van 29
 januari 2004)"
 de feiten door deze actualisering niet gewijzigd
 zijnde;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 2 van het
 Strafwetboek het misdrijf strafbaar moet zijn

zowel ten tijde van het plegen van de feiten als ten tijde van de bestraffing; dat moet nagegaan worden of de beklaagde schuldig is zowel onder de misdrijfsomschrijving ten tijde van de feiten als onder de misdrijfsomschrijving zoals die thans geldt;

Overwegende dat, wanneer de straf ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van deze welke ten tijde van het misdrijf bepaald was, bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf moet toegepast worden;

Overwegende dat het perceel waarop de geviseerde instandhouding van wederrechtelijk uitgevoerde werken plaats vond, gelegen is in een agrarisch gebied en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt;

Dat, gelet op het voorgaande en geen misdrijf aan te nemen zijnde, bij gebrek aan strafsanctie, er geen aanleiding is om in te gaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999

Ontvangt het hoger beroep;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert en preciseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina's 4-5);

Stelt rechtens vast dat de strafsanctie zoals
voorzien door artikel 146 van het Decreet
Ruimtelijke Ordening niet geldt;

Ontslaat beklaagde van rechtsvervolging;

Zegt dat er geen aanleiding is om in te gaan op de
herstelvordering;

Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de
Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
EEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier